

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 11 Grudnia r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt Petersburg dnia 4 Grudnia.

W zeszłą sobotę, d. 2 grudnia, o godzinie 1szej z południa, NATJAŚNIERSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, w pożądanym zdrowiu, raczył powrócić do tutejszej stolicy, z podróży Swojej do Moskwy. (G. S. P.)

List z Moskwy pod 27 Listopada.

26 listopada, starodawna nasza Stolica, uradowana została niespodzianym przyjazdem swego NATJAŚNIERSZEGO MONARCHY. CESARZ JEGOMOŚĆ raczył przybyć do Moskwy w nocy dnia 25go, o pół do dwunastey.

Wiść o przybyciu Ruskiego MONARCHY, z szybkością błyskawicy, po całym rozleciała się mieście, i zrana cała przestrzeń naokoło Soboru napełniona została ludem. Wszystkie oczy obrócone były na okna Nikołajewskiego pałacu; każdy z niecierpliwością oczekiwał chwili, kiedy Gość nasz NATJAŚNIERSZY, obyczajem Swych prawowiernych Pradków, pójdzie do Soboru, dla oddania pokłonu Świętym Pańskim, Patronom Moskwy. Ledwie co CESARZ JEGOMOŚĆ, wystuchawszy Liturgii w Swej pałacowej cerkwi, ukazał się na balkonie. Ruskie ura, niekupne wyrażenie miłości ludu, rozniósło się i zagrzmiało po całej przestrzeni placów. Nie wspomniemy o uniesieniu mieszkańców Moskwy, na widok Tego, którego imię nierozłączne jest z świętym imieniem Ojczyzny, w duszy każdego Rosyanina. — I w dniach wesela, i w godzinie nieszczęścia, Moskwa oglądała zawsze MONARCHĘ swego z jedną radością. Lud z trudnością się rozstępował, gdy MONARCHA szedł do Soboru Wniebowzięcia: — dzieci lubią cisnąć się naokoło Ojca swego. — O jakże powinna być rozwesalającą myśl dla Pomazańca Pańskiego, że jest lubionym od narodu, nad którym z wysokości postawiony Władzę! Sama ta myśl tylko może być ulgą w Jego trudach. — Tak święta Wiara i Nadzieja w Panu jest siłą i mocą Królów, a miłość ich poddanych ziemską nagrodą.

O godzinie 12 CESARZ JEGOMOŚĆ raczył być na zmianie straży Uczeńego Półku Karabinierów, a potem, obejrzawszy kilka zakładów, powrócił znowu do Pałacu. — Tegoż dnia, Jego CESARSKA MOŚĆ raczył być na obiedzie u Pana Moskiewskiego Wojennego Jenerał - Gubernatora, Xięcia Dymitra Włodzimierzowicza Golicyna, a wieczorem uszczęśliwił bytnością Swą Ruski Teatr. (P. P.)

— Po naypoddaniejszym przedstawieniu P. Zarządzającego Ministeryum Narodowego Oświecenia, do konieczney potrzeby użycia stosownych pensyonów, przeciw mnożeniu się pensyonów i prywatnych naukowych zakładów, nieosiągających po większej części swojego celu, NATJAŚNIERSZY PAN, dnia 4 t. m., naywyżey rozkazał raczył: przyjąć w tym względzie następujące dla przewodnictwa prawidła: 1) Do czasu upatrzenia szczególney potrzeby, wstrzymać się w ogólności z otwieraniem nowych prywatnych pensyonów obojey płci w Sankt-Petersburgu i w Moskwie, tak przez rodowitych Rosyan, jako też i przez cudzoziemców zakładanych. 2) Co się tyczy innych miast, dozwalać odtąd zakładania prywatnych pensyonów nie inaczej, jak przez wzgląd nieodzowney w tym potrzeby, i w takich miejscach, gdzie nie ma inney zrzeczności do oświecania młodzieży wskarbowych naukowych zakładach. 3) Dla większego zabezpieczenia Rządu w tym, co się tyczy zaufania, pokładającego się w instytutorach i instytutorkach, nowo otwierających pensyony i

prywatne naukowe zakłady, wymagać odtąd, prócz zaręczenia, oznaczonego w naywyższym ukazie z dnia 12 czerwca 1831 roku, ażeby nadto, byli oni podłanymi CESARSTWA Rosyjskiego; nie rozciągając jednakże tego prawa do instytutorów i instytuterek prywatnych pensyonów, którzy już mają prawo utrzymywać takowe zakłady. 4) Ministeryum Narodowego Oświecenia zaymie się przezerzeniem środków dozoru nad prywatnemi pensyonami ze strony Rządu i ustanowieniem oddzielnego statecznego czuwania, któreby mogło, ile możności, zabezpieczyć wewnętrzny w nich dobry porządek; projekt takowy ma być w swoim czasie doprowadzony do Naywyższej Jego CESARSKIEJ MOŚCI wiedzy ustanowionym porządkiem.

— Jenerał-Gubernator Wschodniej Syberyi donosił się do P. Ministra Spraw Wewnętrznych, względem rozciągnięcia ustawy, o wydawaniu na utrzymanie się przez dobę Gubernialnym Urzędnikom, kommanderowanym z jednej do drugiej Gubernii, względnie do Wschodniej Syberyi, na wszystkich Urzędników wysyłanych z rozporządzenia Zwierzchności do okręgów (powiatów) leżących daley, niż o tysiąc wiorst od miejsca rzeczywistej służby, policzając pomienione pieniądze na rachunek nadzwyczajnych w Guberniach summ, wyjąwszy wyjazdy dla prywatnych interesów i uważając w tym względzie Obwód Jakucki, oraz Ochocki i Kamczacki Nadmorskie zarządy za części oddzielne od Irkuckiej Gubernii. Takowe doniesienie się Jenerał Gubernatora Wschodniej Syberyi, komunikował P. Minister Spraw Wewnętrznych dla rozważenia Sybirskiemu Komitetowi, który przez żurnal, Naywyżey w dniu 5 października zatwierdzony, postanowił: wyżej wyrażony projekt Jenerał Gubernatora utwierdzić, moc jego rozciągnawszy i na Zachodnią Syberyę. (G. S.)

— *Patryotyczne ofiary.* Z przyczyny potrzeby przygotowania w mieście Nikołajewie Chersońskiej Gubernii, 3.000 czetwerti zboża, dla zabezpieczenia żywności mieszkańcom, zwłaszcza ubogim — tameczny stan kupiecki, za wezwaniem miejscowej Zwierzchności, z największą gotowością, natychmiast oświadczył chęć, dostarczyć to zboże ze znaczną ofiarą po cenach, bez porównania niższych od istniejących w mieście; a mianowicie: kupcy 1szej gildy: Sergiusz Kuminow 1500 czetwerti po 19 rubli, i oprócz tego 250 czetwerti darmo na rzecz ubogich; Stefan Małakow i Maciej Koreniew po 500 czetwerti po 18 rubli; 3ciej gildy: Dymitr Honozarow, Luberfeldzer i Peysich Biehun, pierwszy 200, drugi 300, a ostatni 200 czetwerti po 18 rubli. Oprócz tego Głowa Miasta Sibirscow i Feldzer ofiarowali darmo swoje magazyny dla składu zboża. Wszystko to czyni wedle istniejących cen, ofiarę na 40.000 rubli.

NATJAŚNIERSZY PAN, otrzymawszy o tém doniesienie od Sprawującego obowiązki Nikołajewskiego Wojennego Gubernatora, rozkazał raczył: obywatelom miasta Nikołajewa, za ich ofiary, oświadczyć NATWISZE Jego CESARSKIEJ MOŚCI zadowolenie, i opublikować o tém w gazetach i Dzienniku Ministeryum spraw wewnętrznych. (G. S. P.)

Moskwa dnia 21 listopada.

Wczora, w Wysoce Uroczysty dzień, wstąpienia na Tron Wszech Rosyji JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, w Katedralnej cerkwi Czudowa monasteru, Świętą Liturgią odprawiał Nikołaj, Biskup Dmitrowski, Wikaryusz Moskiewskiej Metropo-

lii, przed której ukończeniem, Moskiewskiego Seminarium Rektor, miał pouczającą mowę z tekstu: „Wszelka dusza niech będzie posłuszną władzy: albowiem każda władza pochodzi od Boga.“ Po odprawieniu Liturgii zanoszone były do Dawcy wszelkiego dobra z przykleknieniem modły o zdrowie i powodzenie Jego Cesarskiej Mości i całego Najjaśniejszego Domu, które odprawiał także Nikołaj, Biskup Dmitrowski, z Przewielebnymi Biskupami: *Dyonizym i Aaronem* ze znaczniejszym Duchowieństwem i bracią Czudowskiego klasztoru, w obecności tutejszego Wojskowego Jenerał-Gubernatora, wojskowych i cywilnych Urzędników, Dworzanstwa i znakomitszych osób ze stanu kupieckiego, oraz przy zebraniu licznej ludu. Kiedy zaś zaintonowano pieśń dziękczynną: *Ciebie Boże chwalimy!* dały się słyszeć działowe wystrzały z biciem we dzwony, tak na Iwanowskiej dzwonnicy, jako też we wszystkich Cerkwiach tutejszej stolicy, które trwały przez cały ten dzień. Wieczorem zaś miasto było oświecone. (G. S. P.)

— Z tutejszej stolicy wysłana została dnia 14 listopada do Woroneża, pięknej roboty, srebrna truna Biskupa i Cudotwórcy *Mitrofana*: nadobne dzieło Ruskiego artysty, Moskiewskiego kupca, *Nikołaja Danitowicza Pottawcowa*, które zwróciło na siebie uwagę całej Moskwy. Przez kilka dni, od rana do wieczora, ciekawość i pożytność sprowadzała obojczy płeć i wszelkiego stanu mieszkańców, widzieć kosztowną trunę, stojącą w domu artysty, dotychczas prawie nieznanego. Podziwienie z uniesieniem były powszechnym uczuciem widzów, w liczbie których znajdował się i Moskiewski Wojskowy Jenerał-Gubernator, *Xiążę Demetriusz Włodzimierzowicz Golicyn* z żoną; słyszeliśmy z ust ich naysłodsze dla artysty wyrazy o jego robocie, temi bardziej zasługującej na uwagę, że wszystko jest zrobione, podług własnych jego pomysłów.

Truna ma długości 3 arszyny 1 $\frac{1}{2}$ wierszka, szerokości 1 arsz. 3 $\frac{1}{2}$ wiersz., wysokości bez wieka 1 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., wieko zaś ma wysokość 5 $\frac{1}{2}$ wiersz.; na niem wyobrażony jest *Biskup Mitrofan* z pastorałem w ręku; truna ozdobiona szerokim arabeskiem, po rogach są snopy.

Na płaskim brzegu truny idzie desek *à la grecque* z tulipanów, między którymi w kołach są Cherubiny, otoczone gwiazdami.

Z przedniej strony truny płaskorzeźba wyobraża pogrzeb Biskupa, którego trunę niesie *Piotr Pierwszy* z Dygnitarzami i innymi Urzędnikami, także Duchowieństwo i lud. Pod płaskorzeźbą słowa CESARZA: „Ze wstydem dla nas będzie, jeśli nie okażemy naszym wdzięczności, oddaniem ostatniej posługi.“

Aniołowie przytrzymują brzegi truny; według słów Proroka: *Na ręku cię nosić będą*. Między płaskorzeźbą i Aniołami ozdoby, wewnątrz których jeszcze są Cherubiny. U wierzchu truny wyobrażone są Mitra, Trzyświecznik i Dwuswiecznik, przeplatane laurami, u nog tacy i dzbanek, także wierzchołki laurów. Na przeciwnym stronie truny, wyrzeźbiony jest napis, kwiatami otoczony. Na poddoniu arabeski i gwiazdy, spod ozdoby rzeźbą; całą zaś trunę trzyma sześć wielkich brązowych Orłów, oznaczających służbę Biskupa na nich. Wszystkie te ozdoby są wyłożone. Truna waży przeszło 7 pudów, kosztuje blisko 45,000 rubli. Robota zaczęta została w styczniu.

Dołączamy tu i pamiętne wyrazy napisu na drugiej wyrażonej stronie: „Pod szczęśliwym Panowaniem Naysprawowierniejszego Samowładnego Wielkiego MONARCHY NAJJAŚNIEJSZEGO PANA i Samowładcy Wszech Rosyji, *NIKOŁAJA PAWŁOWICZA*, podczas zarządu Dyecezyi Woroneżką Naysławiebniejszego Arcybiskupa Antoniego II, 1832 roku, Sierpnia 6go, uroczyste odkryte relikwie Świętego Ojca naszego, nowo-zjawionego Cudotwórcy *Mitrofana*, w klasztorze Makarego Igo Biskupa Woroneżkiego, który, urodził się 1625 roku listopada 6go, poświęcony na Biskupa Woroneżkiego 1682 roku kwietnia 2go, a umarł 1703 r. listopada 23. Pogrzeb odbył się dnia 4

grudnia tegoż roku, na który przybył NAJJAŚNIEJSZY PAN, *PIOTR WIELKI* i na MONARSZYCH swych ramionach niósł trunę z ciałem. Jak monarszą obecnością *Piotra Igo* ozdobiony był pogrzeb Jego ciała, tak monarszą obecnością *NIKOŁAJA Igo*, uczczone zostały relikwie Jego w dzień 16 i 17 września 1832 roku. Naysłodszy MONARCHA dwukrotnie odwiedził Woroneżki Sobor, dla oddania pokłonu Relikwii Biskupa Cudotwórcy *Mitrofana*.“

„Truna ta zrobiona jest staraniem Woroneżkiego Kupieckiego stanu, w Moskwie, w fabryce Moskiewskiego Kupca *Nikołaja Danitowicza Pottawcowa*, w 1833 roku.“

Xiążę Szalikow.

Tyflis.

Przez Gruzyjskich Dworzan i Poczetych Hraźdan miasta Tyflisu, dana była niżej opisana uczta, w dzień wzięcia *Himrów* i śmierci *Kazi-Mully*, w roku przeszłym 17 teraźn. miesiąca.

„Uczta miała się rozpocząć obiadem, przygotowanym na placu dla wojsk, które należały do ostatniej Czezeńskiej wyprawy. Rzęsisty deszcz z wieczora skrapiał przyrodzenie, i mieszkańcy Tyflisu, wbrew starożytnym, którzy uważali w nim nayszczęśliwszą przepowiednię, lekali się napotkać w nim przeszkodę do ogólnego ukontentowania i bankietu dla wojowników; lecz w oka mgnieniu rozpięte zostały ogromne namioty, i pożądani goście, osiwiali wśród niepogody nieustającego Zakaukaskiego nieba, w tym dżdżu, na który spokojni mieszkańcy miasta patrzali z boleścią, i uważali go za wyraźne nieszczęście — widząc przedmiot żartów i karmia dla swego dowcipu. Deszcz i niepogoda są to starzy znajomi żołnierza, i on spotyka ich z takim uśmiechem, jakim darzymy oblicze, przez nałóg spokrewniony z nami.“

„Tymczasem zastawiono stoły, i Cywilny Gubernator Rzec. Radzca Stanu *Potawandow*, wspólnie z Gubernialnym Marszałkiem, Jenerał-Majorem *Xięciem Bagrationem-Muchrańskim* oraz znakomitszymi osobami zgromadzenia Dworzan, i mieszkich obywateli udali się do P. Dowódcy Korpusu z prośbą, ażeby był obecnym przy obiedzie Zakaukaskich wojowników. JW. Dowódca Korpusu, w towarzystwie PP. Jenerałów i swego orszaku, przybył na plac, gdzie przygotowana była uczta, i wnet grzmiące *ura* walecznych, jednocześnie wykrzykiwane, zmieszano się z dźwiękiem wojennej muzyki.“

„Bieśiadnikami gospodarzy, ceniących zwycięstwa i sławę wojowników, byli: batalion saperów, batalion Erywańskiego karabiniernego pułku i batalion 41go strzelców pieszych, które rozmieszczone były po namiotach. Pierwszymi, których odwiedził Dowódca Korpusu, byli Saperowie. Waleczni ci wojownicy prawdziwie zasłużyli na tę uwagę. Przez cały czas trwania wyprawy, gorliwość, gotowością i prawdziwą swoją odwagą, wpośród trudów do nieopisania, zasłużyli na powszechne przywiązanie; — byli kochanymi w naszym oddziale; — w pośród nich tedy osiwiali w bojach i na polu sławy, Wódz, wykrzyknął zdrowie *Najjaśniejszego Cesarza*, a grzmiące *ura*, wyrwijające się z serc przepelnionych uczuciem prawdziwej miłości, zagłuszyło swym odgłosem dźwięki muzyki. Zakaukazcy żołnierze dalecy są od tego, iżby przypisywać sobie więcej wierności i przywiązania do MONARCHY, niż ich mają inne pólki Ruskie; lecz pod jednemi sztandarami towarzysze ich na brzegach Nowy nie zaprzeczają, że do tego przywiązania, do tej wierności im wspólnej, tutejsi oddaleni od rodziny, łączą w sobie, iż tak rzekę, jakieś uczucie delikatne, które ich wyjątkową jest własnością. Uczucie to jest — tęsknota po nieobecnym Ojcu, którego rzeki i góry, i wiele całych krain zakrywa, od spragnionych oczu naszych. — W chwili, kiedy gorliwy czciciel *Mahometa* obraca się ku Wschodowi, wzrok Zakaukaskiego wojownika, naksztalt skazówki kompasu, nieprzestannie kieruje się ku Północy —

tam silny magnes jego serca, do którego ciągle zwraca się on myślą, i napróżno szuka oczyma.

„Po spełnieniu zdrowia NARJAŚNIERSZEGO PA-NA, P. Gubernator prosił o pozwolenie wypicia za zdrowie JW. Dowódcy Korpusu i wszystkich tych, którzy należeli do sławnej wyprawy. W chwili, kiedy Xiążę *Potawandow* wnosił ten toast, Baron Grzegorz Włodzimierzowicz *Rozen* dodał: „Szczególnie zdrowie tych, którzy przez bezustanne trudy przyłożyli się do pomyślnego skutku wyprawy, mianowicie Jenerałów *Wiel-jaminowa* i *Wotchowskiego*.“ Potem Jenerał ob-szedł wszystkie namioty, z których w każdym żoł-nierze pili zdrowie ulubionego Naczelnika, z praw-dziwem uczuciem przywiązania i radości. Wi-dzieli oni, jak się on narażał z nimi, jak przy-jacielsko dzielił z nimi wszystkie trudy, wszy-skie niewygody żołnierskiego życia.

„Obszedłszy wszystkie namioty, Jenerał za-trzymał się pśrodku, i wzięwszy kubek wy-rzekł: „Przyjaciele, dziś wojskowa uroczystość: nie zapomnieliście tego, który tyle razy przewo-dził wam do zwycięstw i sławy w Persyi i Tur-cyi—Ura, Xięciu Warszawskiemu! wypijem na cześć jego! — Ura powtórzyli synowie mężstwa, i każdy z przymileniem spoglądał na osiwiatego Wodza, który, stojąc na straży rodziny na brze-gach Azji, pił zdrowie bohatera, walczącego za spokojność Cesarstwa na jej granicach w drugiej części świata.

„Żegnając się z wojskiem, JW. Dowódca Korpusu rzekł: „Towarzysze! Wszystkie uroczy-ści, wszystkie uciechy wojenne, poczynają się w imieniu MONARCHY, i powinny niemi się koń-czyć. O! powinien być pierwszą naszą myślą—On powinien być i ostatnią!“ — Nowe *ura!* ode-zwało się we wszystkich końcach placu, i nowa radość błysnęła w oczach biesiadujących i wi-dzów.

„Dusza żołnierza bardziej dostępną jest, czułości, niż inni mniemają; najmniejsza uwa-ga, najmniejsza łaskawość nie pada nigdy na bezpłodną ziemię; radość i prawdziwe upojenie jego uczuć, z którymi oddaje się on wesołości—zupełnie są spokrewnione z pełnem trudów jego życiem, tak rzadko będącego bez trudów i niepokoju.

„Wieczorem był dany bal. Kilka pokojów w nowym skarbowym domu, w pośrodku placu, pięknie oświeconych, obok domu P. Gubernato-ra, było ubranych w guście wojennym. Lustra zastąpione zostały przez bębny i bagnety; pira-midy z karabinów i wojenne trofea były jedynymi ozdobami; sala, w której tańczowano, wyobra-żała wielki namiot, wpośrodku którego, w pięknie rozstawionych armaturach, widziane były chorąg-wie z tkwącymi w pamięci Kaukaskich woj-owników imionami Himtrów, Gałgaja, Germeńczy-ka, Bajan. — Żywość, powszechna ukontentowa-nie i wspaniałe ugoszczenie były szczególną ce-cha uczt. Wyborna wierzchołka oczekiwała bie-siadujących, w której staranni gospodarze nasi-żyli wszelkich środków gościnności i uwagi dla przyjęcia swych znajomych. (G. S. P.)

PRUSSY.

Berlin dnia 10 grudnia.

Cesarsko-Rossyjski Poseł nadzwyczajny i Pełnomocny Minister, Rzeczywisty Tajny Radz-ca i Kamerherr, *Ribeaupierre*, wyjechał do *Ludwigsłustu*.

J. K. W. Xiążę *August Wirtemberski* d. 3 b. m., w podróży swej do *St.-Petersburga*, prze-jeżdżał przez *Królewiec*.

N. Król Jmć Radzcy Tajnemu i Prezydującemu Naczelnemu Dyrektorowi w Polskiej Kommissyi Rządowej Finansów, *Fuhrmann* i Prezydentowi Banku Polskiego, Radzcy Stanu *Lubowidzkemu*, raczył dać order *Orla Czerwonego drugiej klas-y* z gwiazdą. (A. P. S. Z.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 4 grudnia.

J. K. W. Xiążę *Oranii*, przybył tu wczora wieczorem.

13 i 14 półki piechoty i szwadron huzarów; są, jak słychać, przeznaczone do zmienienia garni-zonu w *Mästricht*.

Bruxella d. 4 grudnia.

Xiężniczki Francuzkie i Xiążę *Joinville*, dzisiaj na powrót wyjadą do *Paryża*.

Tutejszy *Courrier* powiada: wszystkie wy-wody na zaprzestem posiedzeniu Izby Reprezen-tantów, były tylko wstępniemi rozprawami, lecz zwiastują wielką burzę dla ministerium. Kon-wencya zawarta w *Zonhoven* i układ z bankiem, zdaje się, iż zgubnemi dlań będą. Publiczność nie-cierpliwie wygląda wypadku tych rozpraw. (A. P. S. Z.)

FRANCYA.

Paryż dnia 2 grudnia.

Wczoray wieczorem, Król dał prywatne posłuchanie Jenerałowi M. *Dumas*.

Zostający w ministerium spraw zagranicznych Markiz *Bassano*, jak donoszą tutejsze gazety, wy-słany został do Konstantynopola; ma on tam od-płynąć z *Marsylii*. P. *Bassano*, jak powiadają, wie-zie Admirałowi *Roussin* depesze wielkiej wagi, odnoszące się do nowych trudności, między Suł-tanem a Paszą Egipskim zasłanych.

W liście z *Bordeaux* pod 30 listopada gło-szą: „Wczoray wieczorem z dyliżansami nie przy-było więcej zbiegów. W skutek prędkości obró-tów wojsk *Sarsfielda* i *Castanona*, które zają-wszy położenie między powstańcami a granicami, odwrót im odcięty; zdaje się, iż rokoszanie, nie mo-gli inaczej postąpić, jak tylko ratować się ucie-czką do *Nawarry*. Według ostatnich wiadomości, *Alava* i *Guipuzcoa*, wróciły pod panowanie Kró-lowey. Główne miejsce powstańców, *Bilbao*, jest zajęte, a chociaż są jeszcze przeciwnicy porząd-ku w tych prowincjach; nie gdzie indziej, jak tylko w górach się ukazują.

— *Dnia 3* —

Dzisiejsze gazety znowu głoszą, iż Xiążę *Talleyrand* jutro w *Paryżu* jest oczekiwany.

Jak mówią, Admirał *Hugon*, dowodzący e-skadrą francuzką w *Lewancie*, dla nadwątłego zdrowia, otrzymał pozwolenie, wrócenia do Fran-cyi.

Rząd otrzymał dzisiaj przez gońca, który 24 listopada opuścił *Madryt*, nowe wiadomości, które w *Monitorze* brzmią następnie: wszystko w stolicy było spokojnie; wiadano już tam o od-niesionych przez Jenerała *Sarsfield* korzyściach w prowincjach *Baskijskich* i o wzięciu *Vittorii*. Skoro o tym ważnym wypadku powzięto wiado-mość, poruszenia, ukazujące się w rozmaitych punktach Królestwa, poczytywano za niezna-czące. Regencya nieprzestannie stara się o środ-kach ulepszenia, i wzywa na urzędy osoby cel-niejsze z partyi konstytucjonistów. Xiążę *Anga-lona* został mianowany Jenerałnym Kapitanem *Andaluzyi*.

Gazety ministerjalne, pomieściły następny list prywatny z *Bilbao*, pod 26 listopada. Za wey-sciem Jenerała *Sarsfielda* do tego miasta, co, jak wiadomo, bez użycia oręża nastąpiło, większa część ludności za Królową się oświadczyła. Mniema-no, iż powstańcy, śpiesznie uciekający, mieli za miar znowu się zebrać w *Tolozie*, lecz, jak się zdaje, zwrócili swą drogę do *Nawarry*. Jenerał *Sarsfield* niebawem, zostawiwszy oddział wojska w *Bilbao*, wyruszy na ich ściganie. Jenerał *Ca-stanon* donosi z *St. Sebastian*, iż zamysła stanąć między powstańcami, a prowincją *Nawarrą*, by im przeciąć odwrót. W tym zamiarze Półko-wnik *Jaureguy* na czele 500 żołnierzy wyruszył do *Guettaria*. Zdaje się także, iż nie ma jedno-ści między powstańcami. Jenerał *Castanon* do-nosi, iż po potyczce pod *Briviesca*, niektórzy przy-wódcy z *Kastylii* wzywali szczątki swych od-działów, by się ku *Alava* udały. Lecz te ocią-gały się z wykonaniem tego rozkazu, twierdząc, iż nie mają ochoty być za przywileje *Basków*. W części *Nawarry*, między *Ainhoe* i *Pampelona* leżącey, wszystko zostaje w spokojności.

Sentinelle des Pyrenées nadzwyczajną tu

drogą nadesłana; zawiera z *Bayonny* pod dniem 28 listopada, co następuje: Xiążę *Granada*, który wczoray z orszakami, i w towarzystwie żandarma, ztąd do *Tulle* odjechał, napróżno się starał za poręką w bliskości granic pozostać. Wielu z hiszpańskich wychodźców ma bydź do *Touluzy* i do *Tulle* odprowadzonych. O tem, co po wzięciu *Vittorii* i *Bilbao* w prowincjach *Baskijskich* zaszło, zhywa tu na pewnych wiadomościach, za wieść następne doniesienia uważać można. Po wyjściu woysk Jenerała *Sarsfielda* do *Vittorii*, powstańcy pod dowództwem *Verasteguy* cofnęli się po większej części do *Nawarry*, by z licznymi dowódcami tej prowincyi działać wspólnie. Niektórzy utrzymują, iż Karoliści w tym odwrócie wiele utracili ludzi, niektórzy przeciwnie twierdzą, iż potrafili oni wszelkiey uniknąć bitwy, by z tym większym skutkiem rozpocząć mogli działania w *Nawarrze*, kiedy *Merino* woyska *Sarsfielda* z tyłu niespokój będzie. Mówią nawet o tem, iż *Merino* na czele 8 batalionów wkroczył do *Burgos*. Wiadomość ta byłaby wielkiej wagi, jeśli by się potwierdziła; ponieważ wielka jest liczba klasztorów w *Burgos*, a duch mieszkańców terazniejszemu rządowi ledwie, że jest przychylny. Karoliści złożyli w tem mieście komitet, wielki wpływ wywierający i rozciągający swe związki aż do *Madrytu*. Lecz, że Jenerał *Sarsfield* za swém wyściem z *Burgos*, nie mały tam bez wątpienia garnizon zostawić musiał, przeto wieść o wycieciu *Merino* do tego miasta, podlega wątpliwości. Przeciwnie zaś *Nawarra* znajduje się w zupełnym powstaniu, wyjąwszy może tylko *Pampelonę*, lecz i z tego miasta codziennie niektóre osoby, przechodzą na stronę rękoszanów. Półkownik *Erazo* przybrał tytuł jeneralnego komendanta *Nawarry*, i ma główną kwaterę w *Estella*; stoi on na czele junty, do której członków należy także i *Don J. Etcheverria*. Zaprowadzenia celne całej prowincyi, znajdują się w ręku Karolistów; jednakże droga do *Pampelony* na *Roncesvalles* jeszcze jest otwartą.

Wczoray o południu Król w towarzystwie Hr. *Montalivet*, udał się do *Versailles*.

Messenger zawiera, co następuje: donoszą w liście z *Madrytu* pod dniem 20 listopada, iż mianowanie *Zarco del Valle* bardzo dobrze przyjęto; lecz tem nie są jeszcze zaspokojone życzenia. O potrzebie nadania karty przez Królową, zdania są rozdwojone; lecz myśl o utworzeniu dwóch zgromadzeń prawodawczych, co raz staje się powszechniejszą. *Don Carlos* 17 listopada jeszcze się znajdował w *Castel Branco* w Portugalii.

Wczoray do Ministerjum spraw wewnętrznych przyszły depesze od Prefekta dep. Wschodnich *Pireneow*, donoszące, iż w tym departamencie nastąpiły ważne aresztowania.

— Dnia 4 —

Journal de Paris zawiera dzisay o sprawach Hiszpańskich, co następuje: *Verastegui*, Deputowany z *Alavy*, i jeden z najełniejszych przywódców powstania, przybył do *Bayonny*. Piszą z *Barcelony* pod dniem 28, iż Jenerał *Valdes* 19 *Madryt* opuścił, by się udać ku *Ebro*, i tam objąć dowództwo. Brygadyer *Jena* przywódcą kupy powstańców w *Arragonii*, został wzięty w niewolę. Królestwo *Walencyi* ciągle *gerillasy* niespokoją. Wysłył posłki z *Barcelony* do *Tortosy*, by tam zastąpić miejsce garnizonu, który wyruszył na ściganie powstańców. Ostatnie numeru gazety madryckiej, które z *Madrytu* dnia 24 wyprawiony goniec przywiozł, zawierają adresa wielu zakonów duchownych z oświadczeniami poddaństwa Królowey. Północną część Królestwa *Walencyi*, i południową *Ka-*

talonii jeszcze przebiegają kupy powstańców; nie jest atoli prawdą (jak pewna gazeta paryzka donosiła), iż w samey *Walencyi* zaszło rewolucyjne zaburzenia. Rząd nie przestaje znacniejszych ludzi z partyi umiarkowanych liberalistów wywać do publicznych urzędów. W skutek wyroku Królowey z dnia 18, został urządzony sztab główny, i Jenerał *Montes* mianowany jego naczelnikiem.

Indicateur de Bordeaux podaje następny list z *Bayonny*, pod dniem 29: tatarczywie od woysk Królowey ścigani powstańcy, bezustannie przybywają na nasze granice: dwódziesięciu naczelników powstania, dobrze nekwipowanych, i ze znacznemi summy pieniędzy, wczoray się oznaymiło w *Ainkoa*, gdzie rozbrojeni, i tu zostali przesłani; między nimi znajduje się trzech półkowników i niektórzy duchowni, także znany *Verasteguy*. Inni udali się do *Nawarry*, by w *Estella* połączyć się ze szczątkami powstańców, których tam *Erazo* zbiera. W *Bilbao*, równie jak w *Vittorii*, Jenerał *Sarsfield* zaleca mieszkańcom spokojność i umiarkowanie, by bezpieczni o przyszłość, zajmowali się swemi sprawami. Potwierdza się, iż kanonik *Etcheverria*, na czele kupy powstańców schwytyany, w *Vitareago* rozstrzelany został. Z *St. Sebastian* wczoray wyszło 7 statków i 120 żołnierzy załogi do *Mundaca* i *Bermeo*, gdzie powstańcy zebrali znaczną ilość broni i wojennej ammunicyi. Markiz *Valdespina* znajdował się wczoray jeszcze w okolicy *Bergara*, gdzie rozproszonych powstańców starał się zgromadzić, by się udać do *Nawarry*. Drugi naczelnik Karolistów, znany *Carragud*, błąka się w gorach *Eybar*.

Hr. *Appony*, wczoray wrócił tu ze swej podróży.

Brat zmarłego *Kazimierza Périer*, Augustyn *Périer*, Par Francyi, umarł wczoray w swej majątności *Frémilly*. Iknęty apoplexyą. Miał on tylko lat 59. Także *P. Sartoris*, jeden z pierwszych tutejszych bankierów, wczoray zakończył życie.

Subskrypcya w *Korsyce* na wystawienie pamięci *Napoleona* poświęconego pomnika, otworzona, wynosiła dnia 22 listopada do 28,124 fr.

Jedna z tutejszych gazet powiada: jeszcze niewiadomo, czyli Marszałek *Moncey*, lub też Marszałek *Mortier*, będzie mianowany następcą Marszałka *Jourdana*, na urzędzie rządcy domu inwalidów. Marszałek *Soult* w ministerjum wojny, za odebraniem wiadomości o śmierci *Jourdana*, pytającym, kto po nim otrzyma miejsce rządcy domu inwalidów, odpowiedział, iż urząd ten jest papieżstwem w kole Marszałków, i najstarszy z nich ma doń naybliższe prawa. Ponieważ zaś marszałek *Moncey* jest najstarszym, przeto jego naznaczano następcą *Jourdana*. Lecz *P. Sebastiani*, który zawsze czynnie o sobie lub o swoich myśli, znalazł środek, jakby w sposób bezpośredni odziedziczyć po zwycięzcy pod *Flaurus*. Wyjednał u Króla kanclerstwo orderu Legii honorowej, skoro terazniejszy Kanclerz Marszałek *Mortier*, zostanie mianowanym rządzącym domu inwalidów. Lecz *P. Sebastiani* posiada tajemnicę tylu rzeczy, iż mu niczego odmówić nie można. Przeto Marszałka *Mortier*, podawano Marszałkowi *Soultowi* za następcę *Jourdana*. Ale Minister wojny, broniąc praw najstarszego Marszałka, nie przystał na to; rzecz więc aż dotąd zostaje w zawieszeniu. (*A. P. S. Z.*)

Reszta wiadomości zagranicznych w dodatku 2gim.

Observacje meteorologiczne.	Czas Obserwacji.		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réau.		Wiatr.		Stan powietrza.	
	d. 8 o 3 wieczor.		27 cal.	3.1 in.	+ 3	stopni.	Południowy.		Deszcz.	
	d. 9 o godz. 8½ rano.		27 —	1.1 —	+ 3½	—	Zachodni.		Deszcz.	
	d. 10 — — —		26 —	11.6 —	+ 5½	—	Półd.-Zach.		Deszcz.	
	d. 11 — — —		27 —	1.1 —	— ½	—	Półn.-Zach.		Śnieg.	

DODATEK

W ilno dnia 11 Grudnia r. s. 1833 roku.

N I E M C Y.

Monachium d. 4 grudnia.

Podług listów z Tryestu pod 29 listop., tegoż dnia po odhycy przeprawie przez dni 15, przybył tam z *Nauplii* statek pocztowy, na którym się znajduje 24 młodzieńców, przez rejencyą na wychowanie do *Monachium* wysłanych. Listów zeń jeszcze nie wydano, lecz wiadomo, iż przy wyjsciu jego z *Nauplii* d. 14 listop., we wszystkich częściach Grecyi, zupełna panowała spokojność.

Frankfort nad Menem d. 7 grudnia.

Baron *Verstolk van Soelen*, Królewsko-Niderlandzki Minister spraw zewnętrznych, przybył tu wczora z orszakiem z *Hagi*. (A. P. S. Z.)

A N G L I A.

Londyn dnia 3 grudnia.

W sobotę Hr. *Grey*, oddał wizytę Pośtowi Rosyjskiemu Xięciu *Lieven* w *Asburnham-House*.

W tych dniach rozbiegła się tu pogłoska o mniemaney zmianie Ministrów: Hr. *Grey*, jak powiadają ustąpi ze swego miejsca. a Hr. *Durham* otrzymał od Króla polecenie, utworzenia nowego gabinetu. *Courrier* atoli zapewnia, iż ani cienia prawdy nie ma w tej wieści.

Lord *Althorp* w sobotę zjadł odjechał, by odwiedzić R. *Spring-Rice* w jego majątności blisko *Hertford*.

W *Hatfield-House*, jak słychać, jeszcze w ciągu tygodnia, odbędzie się zgromadzenie najsławniejszych Torysów. Jak się zdaje, oczekują tam Xięcia *Gloucester*, Xięcia *Wellingtona*, Hr. *Rosslyn* i *Sir Rob. Peel*.

Kapitan *Elliot*, który, jak wiadomo, przyjął służbę u *Don Miguela*, w przeszły czwartek przybył szczęśliwie od brzegów Portugalskich na szonerze do *Falmouth*. Ma on od *Miguela* pełnomocnictwo i środki, by dlań w Anglii nająć i uzbroid eskadrę z okrętów wojennych. Podług jego zapewnień, sprawa *Don Miguela* daleko więcej ma stronników, niżeli Królowey *Donny Maryi*.

Baron *Stockmar*, agent Króla Belgów z *Parryża* i *Sir Henry Seaton*, także do orszaku Króla należący, z *Laeken*, tu przybyli. (A. P. S. Z.)

W Ł O C H Y.

Rzym d. 28 listopada.

Dnia 12 t. m. odprawilo się tu żałobne nabożeństwo, za duszę J. K. M. *Ferdynanda VII*, Króla Hiszpańskiego. Wszyscy tu znajdujący się duchowni hiszpańscy, pod przewodnictwem *Monsignor Avella* i *Navarro* i hiszpańscy kunsztmi-strze, którzy okazali katafalk wystawili, znajdowali się na tym obchodzie.

Gazeta Neapolitańska donosi, iż nie dawno na brzegach prowincyi *Terra d'Otranto*, w bliskości zatoki *San Cataldo*, znaleziono zdechłego wieloryba niezmierny wielkości. Wzięto go zrazu za rozbity statek. Długość jego wynosiła 67, a szerokość 27 palm (palm 9 $\frac{1}{2}$ cala). Rządca prowincyi rozkazał natychmiast przedsięwziąć potrzebne środki, aby zapobiedz szkodliwym skutkom, z wyziewow dla prowincyi wyniknąć mogą-cym. Tran i tłustość wieloryba wynagrodziły wszystkie trudy, a ogromny skielec jego umieszczono w muzeum towarzystwa rolniczego tej prowincyi. (A. P. S. Z.)

O G Ł O S Z E N I A.

1. Na ywyżey wydanych w dniu 16 Czerwca terażniejszego roku, Prawideł, dla odbycia ósmego popisu ludności, 88 § zabronione wszystkie w ogólności przechodzenia podatkowych stanów, w ciągu pierwszego dla popisu terminu, to jest: do 1go Maja następującego 1834 roku, a po upłynieniu tego terminu, podług 91 § tychże Prawideł, dozwolone takie przechodzenia na ogólney osnowie, i za

przedstawieniem świadectw, że oni w skazkach nowey rewizyi, pokazani na dawniejszych mieyscach swego zamieszkania; tymczasem przeciwnie przytoczonemu § znaczna liczba wchodzi do Izby od włościan różnego nazwania prośb, o dozwole nie im przy terażniejszym popisie przypisywać się do innych mieysc; jakowych prośb rozstrzygnięcie na istotney osnowie wyrażonych §§ Prawideł o rewizyi, nie tylko nie przynosi istotney korzyści dla proszących, ale narażając ich na niepotrzebne wydatki, staje się ciężarem dla Izby; a zatem Izba Skarbowa, na skutek rezolucyi swojej, następnego dnia 1 terażniejszego Grudnia, podaje do powszechney wiadomości, a w szczególności osobom zajmującym się pisaniem dla podatkowego stanu ludzi podobnych prośb, iż do 1go Maja następującego 1834 roku, ona nie ma prawa dozwalać przechodzenia ludziom tego stanu, i każdy z nich, powinien zapisać się, przy terażniejszym popisie, tam, gdzie w ostatney rewizyi znajduje się zapisanym, a przechodzenie im dozwolone na ogólney osnowie od dnia 1 tego maja, ale nieinaczej, jak z zachowaniem porządku, przywiedzionym 91 § ustanowionego. Grudnia 8 dnia 1833 roku.

Sowietnik Lega.

W obowiązkzu Naczelnika Stołu Matensz Kuczewski (1430)

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na oddanie z publicznych targow w odkupną dzierżawę w mieście Wilnie krobzanego żydowskiego poboru, zostającego teraz na odkupie, a mianowicie: od rzezi na koszer rogatego bydła i koszernego mięsa, od rzezi na koszer różnego ptastwa, od przyjeżdżających kupców, piekarzy, łososiny i innego drobiazgu od 1 Kwietnia 1834, do 1 także Kwietnia 1838 roku, przeznaczone terminy dla odbycia targu dnia 12 Lutego następującego 1834 roku, i dla przetargu we trzy dni po nim; a zatem życzący uczestniczyć w takowych targach, zechcą przybyć na przeznaczone terminy do tego Rządu, z prawami i dostatecznymi ewikcyami, gdzie objawione im będą i poprzednicze do zawarcia kontraktow kondycye: przy czém dołącza się, iż wyrażone pobory zostają teraz na odkupie, z opłatą na rok: pierwszy artykuł od rzezi bydła po 19,600 rubli, drugi od rzezi ptastwa po 4,450 rubli, i trzeci od przyjeżdżających kupców, piekarzy, jedwabiu i innych drobiazgow po 6,645 rubli srebrem. Listopada 14 dnia 1833 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Kawalenok.

Powytczyk Żwirzdowski. (1428)

1. Мы ниже подписавшіеся избранныя Виленскимъ Еврейскимъ Обществомъ и утвержденыя здѣшнимъ Губернскимъ Правленіемъ къ составленію 8й ревизіи, по Высочайшему Манифесту 16го Іюня сего 1833го года — симъ объявляемъ всемъ Евреямъ, принадлежащимъ къ Виленскому Кагалу, живущимъ здѣсь и въ прочихъ Городахъ и мѣстахъ Виленской и другихъ Губерній, чтобы съ 1го наступающаго Декабря мѣсяца, каждый явился къ нимъ въ домъ братства называемаго Поржондковое, на

Школьномъ Дворѣ состоящій и подавалъ бы новую сказку о себѣ и семействѣ своемъ, по формѣ находящейся у насъ; упрашиваемъ всѣхъ Начальствъ и обывателей подѣлать въ дѣлѣмъ коихъ жилиществуютъ Виленскіе Евреи, дабы не удерживали никого изъ Виленскихъ Евреевъ безъ нашего свидѣтельства, въ томъ, что онъ записался у насъ въ новую ревизію, съ предостереженіемъ ихъ, что ежели бы кто не записался въ ревизію по 1е Маія наступающаго 1834 года, томъ подвергается всѣмъ штрафамъ положеннымъ въ Высочайше утвержденныхъ для новой ревизіи Правилахъ — А дабы никто не могъ опговариваться невѣдѣніемъ о семъ, то уведомленіе сіе публикуенія. Ноябрь 1833 года.

Zelman Mowszowicz Rokeich — Jeremiasz Faywizowicz Mayzel — Leyba Fitzilowicz Tiesz.

Печатамъ дозволяеиъся: въ должності Полицейстера Прокудинъ Горскій. (1426)

1. WJPan Marcin Buchowiecki upetnomocnił mię, abym nad prawem jegow Lautzen-Kurtzumskim konkursie czuwał; teraz zaś gdy od roku, na moje powtarzane listy nie odpowiedziano, owszem nawet list mój rekomendowany do niegoż adressowany, bez rozpieczętowania został mi na powrót odesłany. Upraszam przeto ninieyszem, wyżej wyrażonego WJPana Marcina Buchowieckiego, ażeby się u mnie naydaley do 7go Januاری 1834go roku dla udzielenia należytey instrukcyi stawił, albowiem w przeciwnym razie utracie jego pretensyy nie będę mógł zapobiedz. Mitawa dnia 1go decembra 1833 roku.

Podpisano: Adwokat Sądu Głównego Richard v. Bistram. (1432)

1. Mając corocznie z owczarni mey do zbycia owce i tryki sortowane różnego wieku, z gatunku i rasy czystych hiszpańskich za cenę umiarkowaną; zawiadamiam osoby chętne nabycia, aby po takowe pod adresem mym do Ponieonia pod Rownem, w kraju Królestwa Polskiego położonego, w miesiącu Lutym z umową o cenę, a zaś w końcu miesiąca Lipca po strzyży po odbiór łaskawie zgłaszały się. P. L. Frentzel.

Печатамъ дозволяю: въ должності Виленскаго Полицейстера Прокудинъ Горскій. (1433)

2. Od Wołyńskiej Izby Skarbowey ninieyszem ogłasza się, iż podług odniesienia się Kommissaryatskiego Departamentu Ministerium Wojennego z dnia 13 Października N. 2,789, będzie się odbywał w niey targ 19, i przetarg dnia 23 Lutego następującego 1834 roku, na podjęcie się podradu z Dubieńskiej Kommissaryatskiej Kommissyi, roczney od 14 Kwietnia tegoż roku przewozki, do różnych mieysc, skarbowych rzeczy i medykamentow, na jednokrotnych podwodach, i osobno w zdarzeniu nadzwyczajney potrzeby, na terminowych tróykach, tak w Rossyi, jak i za granicę, który podług przybliżonego obliczenia Kommissyi, będzie dochodził do summy *pięćdziesięciu pięciu tysięcy rubli*. Życzący uczestniczyć w takowych targach, powinni przybyć do Izby Skarbowey z sprawiedliwemi i pewnemi ewikcyami, rozciągającemi się nie niżej *od ośmnastu tysięcy, czterechset rubli*.

Sekretarz Sadowski. (1410)

2. Od Wołyńskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego przez aukcyę targu oddany na ewikcyę za uchybieniem terminu nieruchomy majątek obywatelki z poprzedzającego zamęztwa Kollegialney Assessorowey Katarzyny Łatawinowey, a w powtórny Podpółkownikowey Popowey, w Łuckim Powiecie we wsi Teremnem sto dusz płci męskiej włóścian, ze wszystkimi ich siemienistościami, uprawnemi i sianokośnemi ziemiami, lasem, pańskim i ekonomicznem zabudowaniem i innemi gospodarczemi oporzędzeniami, za nieopłacenie za pożyczką w Izbie 1824 roku grudnia 19go, pozostałej za uczynionemi wypłatami srebrem 190 rubli i assygnacyami 8460 rubli z nagromadzonemi procentami, na terminach, pierwszym 5go, drugim 8go i trzecim ostatecznym dnia 12go marca 1834 roku. Życzący kupić takowy majątek, zechcą przybyć do tej Izby na wyżej wyrażone terminy, gdzie mogą widzieć ocenkowe opisanie.

Dożywotni Członek Krynicki.

Sekretarz i Kawaler Kondratjew.

Buchalter Dziakiewicz.

(1424)

2. Od Mińskiej Izby Skarbowey ogłasza się ninieyszem, iż w niey będą się odbywały targi, na oddanie w 120-letnią arendę od 12 Kwietnia następującego 1834 roku w Bobruyskim powiecie majątku Kosarzyc z Zubarewiczami, wziętego w Skarbowe zawiadowanie za dług należący się od Jenerała Polskiej służby Józefa Wiszczyńskiego Mohilewskim Jezuitom. W rzeczonym majątku liczy się domów 135, i dusz męskiej płci 322, dochodu zaś wyliczono 2,179 rubli 7½ kopiejek srebrem. Zaczem życzący wziąć rzeczony majątek w takową arendę; zechcą przybyć do pomienionej Izby, z pewnemi w ilości dwuletnich dochodów ewikcyami, na terminy następującego 1834 roku w miesiącu styczniu: targ 9 i przetarg 12 dnia, kondycye zaś objawione będą przy targach. Listopada 29 dnia 1833 r.

Gubernialny Podskarbi Nikołay Holiniewicz.

Sekretarz Neroński.

Naczelnik Stołu Heronim Tomorowicz (1411)

2. Zeszły w roku 1832 z tego świata ś. p. Jakób Łabuński w dobrach JW. Hrab. Ludwika Wittgenstein w Powiecie Newelskim w Gubernii Witebskiej Topory zwanych, zostawił po sobie w gotowiźnie podług opisu urzędownie przy śmierci uczynionego, na kilkaset rubli assygnacyynych, i małą ruchomość; jakowey pozostałości, lubo mnie niżej podpisanego Jakóba Niskowskiego, sam uczynił przy świadkach wiary godnych successorem, i oddał pod zupełne mnie rozrządzenie, nie chcąc wszakże profitować na moją korzyść, tej dobrowolney z dobrych ku mnie skłonności pochodzący ofiary, wzywam naybliższych z pewnemi dowodami krewnych, aby w ciągu cztero-miesięcznym do kontraktow następnych, jawili się w Powiat Newelski, dla otrzymania właściwą drogą takowey successyi, a to pod upadkiem rzeczy. 1833 r. gbra 18.

Jakób Niskowski Adwokat. (1422)

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski' ustanowiony na majątność Butowty w Powiecie Upickim leżącą, do dziedzictwa W. Jerzego Distlerhafa należną, i dzieło swoje z udzielonego protokołu zwyczajnym porządkiem konkursowym już pełniący, nie otrzymawszy do naznaczonego pierwsi terminu żadnych doniesień kredytorskich; przez rezolucyą 22 dnia idącego miesiąca nowembra zapisaną, zastrzegł wszystkich do tej sprawy interessowanych, że determinuje ostateczny termin objawienia stosunków, do dnia 7 decembra teraźniejszego roku — Że 15 dnia tegoż miesiąca decembra, w mieście Sądowym Poniewieżu, dzieło do namowy wezmie i na zamilezane pretensye wieczną zapisze amissyą — Gdyby zaś nikt niewiadomością zastąpić się niemógł, to i niniejsze doniesienie, w Gazecie Kuryera Lit. zamieszcza — Dano w Poniewieżu 1833 roku nowembra 27 dnia.

Sędzia Powiatowy i Exdywizor Olechnowicz.

Assessor Sądu Ptowego F. Wereszczyński.

Assessor Sądu Powiatowego i Exdywizor Adam Jasieńki.

Regent Jan Jasieński. (1425)

2. Wyczytawszy w Dodatku Kuryera Litewskiego pod N. 142 przez P. Maryą z Mejerow Parczewską umieszczone przeciwko sobie ostrzeżenie, gdyby ono mieściło w sobie słuszne powody, zostawiłbym w milczeniu, lecz ponieważ ma na celu pomawiać moją opinią, zmuszony więc jestem Publiczności objaśnić. Nieprzeczę że w idącym roku marca 27 przyjąłem plenipotencyą od P. Parczewskiej, lecz oney w kilka dni przez oświadczenie w Sądzie Powiatowym Wileńskim zapisane zrzekłem się; tysiączne uręczenia wdzięczności, usilne jej prośby, i wdania się osob, zmusiły mię znówu tę samą plenipotencyą przyjąć, gdzie znalazłem stan interessow zaniedbany, majątek Dyaniżki z attynencyą Grabówką zupełnie zniszczony; a dopominki kredytow nader liczne, stały nieraz w trudney pozycyi, tak dalece, że często nie było czém załatwiać kosztu procederow; co wszystko wskutek naysolenniejszych uręczeń wdzięczności, własnemi zastępować musiałem, i mam o to pretensyą dotąd jeszcze niezabonifikowaną. W późniejszym czasie nie mając wydatkow powracanych, i widząc prace bez wynagrodzenia, upraszałem P. Parczewską aby od promocyi swoich interesow uwolniła, a w kolei przez oświadczenie w Aktach Sądu Powiatu Wileńskiego gbra 13 zapisane, wydanej plenipotencyi kiedy się zrzekłem, to wzbudziło jak dziś uważam, niechęć, rozmiijającą się ze wszelką słusnością, a w skutek tego zapisała pod datą gbra 18, przeciwko mnie oświadczenie, na które ja teyże daty bo dnia 24 odpowiedziałem, i razem stan interessow jaki był, i co na jakim stopniu dopiero zostaje, zjaśniłem. Wszakże P. Parczewska niechcąc wejść w istotę rzeczy, i należności mojej oddać, powstaje na mój honor, ostrzeżga Publiczność, aby nikt kapitałow i procentow muie nie wypłacał; nad czém mocno dziwię się, bo żadnych niema, a jeśli te szczególniejszym sposobem przedemną ukrywały się, lub dziś ja-

kie posiada, przez samą ludzkość, życzę aby we wszystkiem było co naywięcej. Zapowiada jakobym ja nieodpowiedział celowi swojemu; w tém nic innego nie jest jak oznaka niewdzięczności. Cóż robić, nie pierwszy jestem, któremu podobnie się wypłaca. A ponieważ dotąd niektóre P. Parczewskiej służące kwity z opłaty podatkow, jako i dalszych wydatkow znajduję się jeszcze w ręku moim, a zajmujące się interessami P. Parczewskiej nieprzyymują; przez niniejsze więc wzywam P. Parczewską iżby one przyjąć raczyła, gdyż takowe mi na nie są niepotrzebne. Datt 1833 xbra 4 d. w Wilnie.

Antoni Oleszkiewicz Adwokat przy Sądzie Powiatowym Wileńskim. (1426)

2. Kommissoryatski Departament Ministerium Wojennego, wzywa życzących podjąć się w ciągu jednego roku przewózki z Kommissyi Wileńskiego Kommissoryatskiego Depo skarbowych rzeczy i medykamentow, na zwyczajnych, a w zdarzeniu potrzeby na terminowych podwodach, w Rossyi i za granicę. Życzący podjąć się takowego podradu, mogą przybyć do Departamentu, z prawami świadectwami i pewnemi ewikcyami, na przeznaczone na ośnowie Naywyżey zatwierdzoney 17go Października 1830 roku ustawy o podradach, terminy dla targu, 4 stycznia następującego 1834 roku, i we trzy dni dla przetargu, podczas zasiadania; kondycye zaś na tę przewózkę, mogą widzieć i przed naznaczonemi wyżey terminami. Autentyk podpisał:

Jenerał Krigs-Kommissarz, Jenerał - Adjutant Szypow.

Sprawdzał: Naczelnik oddziału Terajew.

Zgodno: Naczelnik Stołu Mielnicki. (1421)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż dla uskutecznienia prowadzącego się zaległego skarbowego uzyskania, liczącego się na nieakuratnym podradczyku, który w 1798 roku do Litewskich magazynow dostarczał prowiant, żydzie Nachmanie Żetkinie; oddane na sprzedaż z publicznych targow ewikcyę, przez niegoż Żetkina, z powodu teyże dostawy przedstawione, a mianowicie 300 męzkiej ptci dusz włościan w majątkach Hrabiego Kossakowskiego Kieżyany i Rukty, w Wileńskim Powiecie położenie mających, ocenionych, pierwszy 12,120 rubli, a ostatni 8,013 rubli srebrem, tudzież domy osobistych poręczników za niego Żetkina, Kowieńskich mieszkańców, żyda Lewina Sotwieczyka i Jana Krzyżanowskiego, w mieście Kownie położone, ocenione: pierwszego 1,205 rubli 32 kopiejek, a ostatniego 2,832 ruble srebrem, i do tego przeznaczone terminy 22 stycznia następującego 1834 roku, z przetargiem we trzy dni po pierwszym terminie, dla sprzedaży majątkow Kossakowskiego w Rządzie Gubernialnym, a na domy Sotwieczyka i Krzyżanowskiego w Kowieńskim mieskim Magistracie; a zatem życzący kupić rzeczne majątki i domy, zechcą przybyć na przeznaczone terminy do tego Rządu i Kowieńskiego mieskiego Magistratu, gdzie też objawione im będą poprzednicze kondycye, oraz inventarze z ocenkami. 1833 roku grudnia 4 dnia.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Józef Eysymont.

Naczelnik Stołu Micowicz. (1409)

3. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na fundusze JW. Adolfa Święcickiego uznany, od dnia 13 teraźniejszego miesiąca Nowembra jurysdykcję swoją w Mieście Powiatowym Święcianach otworzył, sprawy konkursowe słucho, i pod rozbiór ją dnia 22 następującego miesiąca decembra, w namowę weźmie; o czém aby interessowane strony wiedziały, i z objawieniem swoich należności pośpieszyć mogły; przez niniejszą awizację zawiadamia. Datt 1833 nowembra 28 dnia.

Sędzia Powiatowy Zawileyski Józef Mikosza.

Sądu Powiatowego Assesor Niewiadomski.
Sekretarz Swirszczewski. (1414).

3. W skutek rezolucyi Sądu Powiatowego Wileńskiego pod dniem 3 msca gbra roku idącego nastafey, wszelka ruchomość po nieżyjącym Pisarzu Kommissyi Edukacyney Dmóchowskim, z garderoby, bielizny, srebra i różnych artykułów składająca się, będzie wyprzedawać z publiczney licytacji, w Izbie Sądu Pttgo Wileńskiego, począwszy od dnia 11go idącego msca o godzinie 2giey z południa, aż do ukończenia. Datt roku 1833 msca xbra 5 d.

Sądu Powiatowego Wileń. Assesor Cezary Wilejko. (1419)

3 Niżej podpisany uwiadamia niniejszém szanowną Publiczność, że żadne umowy czyli kontrakta na jego imię, za ważne uznawać nie może, które nie przez niego samego albo przez kogo mającego prawną plenipotencją zawarte będą.

W Jurburgu dnia 26 nowembr. 1833 roku.
J. S. Feinberg Rossieński iszey Gildy Kupiec.

Печатамъ дозволяеся: въ должності Полицмейстера Прокудинъ Горскій. (1403)

3. Niżej podpisany dziedzie uprasza Szanownych Possessorów sched lokacyynych doczesney exdywizyi massy obywateli Dederkow, dóbr Oborka z folwarkami Puzele, Łomieniszczyna, Cielaki, i Ukropow w Pttcie Osamian. Gubernii Wileńskiej położonych, ze wszystkimi dalszemi attynencyami i wioskami do nich przynależnemi; tudzież udzielney majątności Błudowa z folwarkiem Czyżowszczyzna, i dalszemi attynencyami, i wioskami w powiecie Wileyskim Gubernii Mińskiej sytuowanych, aby raczyli (bez odmiany dawnego tytułu dziedzictwa mego) z wyrażeniem tylko swoich sched, podług oczywistego dekretu 1832 apryla 22, i wydziału inwentarzowego z mapą, regularnie podawać następujące od 1 stycznia roku 1834, 8mey rewizyi skazki obojey płci ludności, z dodaniem bydź mogących opuszczonych, nowonarodzonych, lub z rozeyścia przybyłych, stosownie do przeszłej rewizyi 1816 roku, i dobawkowej 1827 lata. Mianowicie ostrzega się Porucznik Roch Dederko, trafnym sposobem nad słusność rzeczy, possessor tymczasowy dóbr Oborka z attynencyami, aby też skazki następujące bez ubytku skarbowego, i niżej podpisanego współfaktora podawał; inaczey wszelka odpowiedź, podług Naywyższych prawideł, respective sched, spadać będzie na loka-

toryuszów, przy okupnie dla niżej podpisanego dozwoloném, za każde wysłedzone uchybienie, lub zatajenie. Niżej podpisany tém więcey do tey awizacyi, przez gazetę Kuryera Litewskiego jest spowodowany, że dzieło poexdywizorskie rozpisowe z appelacyi w Izbie Wileńskiego Cywilnego Sądu, w stosunkach jego nie tak rychle poprawczą drogą rozbieraném będzie, i zapewne chyba po upływie terminow 8go popisu, konkluzją otrzyma. Pisan w Wilnie 1833 roku msca grudnia 1 dnia.

Były, Prezes Izby Kryminalney Wileńskiej i Kawaler orderów Barnaba Dederko.

(1407)

1 Rada Mieyska Wileńska zawiadamia, że w dniu 13 teraźniejszego miesiąca na skutek przedpisania JW. Ciwilnego Gubernatora i Kawalera 7 praes. za N. 23,611 otrzymanego w Izbie teyże Rady będzie się odbywał przetarg o godzinie 11 z rana na dostarczenie roczney porpcyi na oświecenie ulic miasta Wilna oleju górą do 6,000 garcy i świec łojowych 39 pudow i funtow 13; przeto życzący przyjąć wymienionych przedmiotów dostarczenie zechcą w powyższym terminie przybydź do teyże Rady. Datt 9 xbra 1833 roku.

Józef Krzemiński Radny M. W.

Pismowodzca Bagiński. (1435)

1. Przybyły z St. Petersburga JPan Kreycer dystylator, ma honor uwiadomić Prześwietną Publiczność; iż przy zaułku S. Michała w domu W. Piaseckiego, założył Fabrykę dystylacyi trzy gatunkowego Romu krajowego, zagranicznemu prawie nieustępującego, Wódki francuzkiej pod nazwaniem Cognac-Balsamy, 24 gatunki słodkich wódek, i araku.

Печатамъ дозволяеся въ должності Полицмейстера Прокудинъ Горскій. (1434)

3. Mechanik niżej podpisany mam honor Szanowney Publiczności donieść, że mam do sprzedania dwa nowe mechaniki, Wiedeńskiey naylepiey zbudowane o sześciu i pół oktavach z czterma pedałami, mahoniem kryte, Pantaliony, cena umiarkowana z zupełném uręczeniem ich dobroci, odnoszący się jak dla mechaniki, niemniey mocy i przyjemnego głosu. Życzący nabydź, może one widzieć i probować w kamienicy WWJJXX. Franciszkanów pod Nrem 392, przy Trockiey ulicy arendującey się przez W. Kačiukiewicza w miejscu mojego mieszkania. — 1833 roku nowembra miesiąca dnia 30.

Josef Landzberg.

Печатамъ дозволяеся: въ должності Виленскаго Полицмейстера Прокудинъ Горскій. (1418)

3. ZNICZ, Noworocznik wydany przez Józefa Krzczkowskiego na rok 1834. Wyszedł z druku i znajduje się w Księgarniach: Zawadzkiego i Glücksberga. Cena egzemplarza rubli srebrnych dwa. PP. Kollektorowie na Prowincyi, otrzymają egzemplarze należne dla Prenumeratorów w przeciagu bieżącego miesiąca grudnia; mieszkający zaś w Wilnie, raczą się zgłosić do Księgarni JP. Glücksberga. (1405)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1833. d. 11 Grudnia.

CENZOR LEON BOROWSKI.